

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Det sidste kan jeg faktisk ikke svare på, for det har jeg ikke undersøgt, men reglerne er som beskrevet. I øvrigt er de knæsat senest i 1992, da vi havde en borgerlig regering, og på et tidspunkt, hvor der var indført demokrati på Taiwan, for disse regler har intet som helst at gøre med, hvilken form for styre der er.

De har at gøre med, at vi kun anerkender ét Kina, og jeg har ikke tænkt mig at tage noget initiativ til, at Danmark på egen hånd skulle ændre noget som helst i den politik. Og det har jeg ikke tænkt mig, for jeg mener, det er i Danmarks fundamentale udenrigspolitiske interesse sammen med de andre EU-lande at have intense og på nogle punkter også kritiske dialoger med og forbindelser til Den Kinesiske Folkerepublik og den fjerdedel af menneskeheden, der opholder sig inden for Den Kinesiske Folkerepubliks grænser.

Jeg mener, at alt andet ville være en symbolpolitik, der ville skade Danmarks mulighed for at varetage vore mere fundamentale udenrigspolitiske interesser, og det forstår jeg godt Dansk Folkepartis interesse i at frembringe, men det kan ikke være i Danmarks interesser som sådan.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Skaarup har haft ordet fire gange og kan ikke komme ind mere. Så er det hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, det er en kompliceret sag, som vi må have en mere indgående drøftelse af på et senere tidspunkt.

Ministeren kom til at sige, at der stort set ingen var hverken på Taiwan eller i Kina, som ikke var tilhænger af ét Kina-politikken. Jeg vil godt sige til ministeren, at hvis jeg boede på Taiwan, så ville jeg som demokrat og socialist føle mig meget foruroliget, hvis jeg skulle lægges ind under styret i Beijing. Det ville gå mig særdeles ilde, tror jeg, hvis jeg åbnede munden under Beijings styre.

Og derfor tror jeg, at ministeren skal være opmærksom på, at der nok er en del mennesker på Taiwan, f.eks. demokratiske socialister, som ikke vil se det som nogen særlig sikkerhedsbetryggende omstændighed i deres tilværelse at blive lagt ind under styret i Beijing.

Det er blot, så ministeren måske ikke kommer til at trække denne her sag for langt.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jo, men hvis man har studeret det lidt nærmere, så vil man vide, at den nuværende valgte præsident på Taiwan, Chen Shui-bian, på et tidspunkt har nærmet sig det synspunkt, at Taiwan skulle erklæres som et selvstændigt land, men ikke længere har det synspunkt.

Det har jo i virkeligheden med mange ting at gøre. For det første: Hvordan undgår man at øge spændingen i Asien, og det har alle jo en interesse i. For det andet: Grundlæggende mener det store flertal i det kinesiske folk på begge sider af Taiwanstrædet, at der kun er ét Kina, som for tiden er adskilt og måske i en lang årrække vil være det, men det kinesiske tidsperspektiv er jo ofte et helt andet end det, vi anlægger i det danske Folketing.

Jeg har i den her forbindelse mindet om den gamle historie, hvor præsident Pompidou i Frankrig spurgte Chou En-lai, Kinas statsminister: Hvad mener du om den franske revolution? Hvortil han svarede: Det er det endnu alt for tidligt at udtale sig om.

Egil Møller (DF):

Jeg forstod på ministeren, at ministeren ikke var i stand til at svare på alt, der nu kommer frem her i spørgetimen.

Så vil jeg godt lige spørge ministeren, om man vil undersøge i ministeriet, om der tidligere har været besøg af kinesiske ministre fra Taiwan her i landet, og sende denne besked over til Udenrigsudvalget.

Og så vil jeg i næste åndedrag spørge: Hvis denne minister nu var at betragte som en privatperson, der ønsker at besøge Danmark som turist, ville man så også afvise en sådan visumansøgning fra vedkommende? Og er det virkelig sådan, at man vil sortere mennesker, der søger visum, globalt, hvis man ønsker at besøge landet som turist?

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg tror ikke, at jeg kan præcisere reglerne bedre, end jeg har gjort i mine forudgående svar, og dem vil jeg opfordre hr. Egil Møller til at læse.

Med hensyn til det med, hvem der i øvrigt har været på besøg, så ved jeg ikke, om man overhovedet har registreret og bevaret registreringen af det, men i det omfang, det er tilfældet, må vi prøve at besvare spørgsmålet i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at de synspunkter, som jeg giver udtryk for er i Danmarks uden-